

VENDIM
Nr. 1, datë 14.1.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 4.12.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 2 (M) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Majlinda Miska, Jurgen Selimi, përfaqësuar nga avokat Erajd Dobjani, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga sekretari i përgjithshëm Genci Gjonçaj.

KËSHILLI I MINISTRAVE, përfaqësuar nga Herald Jonuzaj, me autorizim.

këshilli i lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga kryetari Ilir Rusi.

OBJEKTI: Shfuqizimi pjesërisht i nenit 64, pika 6, fjalia e dytë, të ligjit nr. 98/2016, që përcakton, se: “*Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri*”, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 18, 49, 124, 131, pika 1, shkronja “c”, 134, shkronja “i” dhe të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 49, pika 3, 71, pikat 1 dhe 2 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkesve, Majlinda Miska dhe Jurgen Selimi (*kërkuesit*), të cilët kanë kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjekteve të interesuara, Kuvendit të Republikës së Shqipërisë (*Kuvendi*), Këshillit të Ministrave dhe Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGG*), që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesit ushtrojnë aktualisht detyrën e ndihmësit ligjor pranë Gjykatës Administrative të Apelit. Emërimi i tyre është kryer sipas parashikimeve të ligjit nr. 49, datë 3.5.2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*), i cili parashikonte, mes të tjerash, krijimin e një funksioni të posaçëm, si ai i ndihmësit ligjor. Sipas nenit 6/2 të ligjit nr. 49/2012, ndihmësit ligjorë përfitonin pagesë sa 75% e pagës së gjyqtarit të gjykatës ku ushtronin funksionin.

2. Në tetor të vitit 2016 kanë hyrë në fuqi ndryshimet ligjore, pjesë e paketës së reformës në drejtësi, konkretisht ligji nr. 96, datë 6.10.2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në

Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 96/2016*) dhe ligji nr. 98, datë 6.10.2016, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 98/2016*). Po kështu, ligji nr. 39, datë 30.3.2017, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin 49/2012, ‘Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative’, të ndryshuar” (*ligji nr. 39/2017*) shfuqizoi nenet 6, 6/1, 6/2, 6/3, 6/4 dhe 6/5 të ligjit nr. 49/2012, ku përcaktoheshin kompetencat, kriteret për emërimin dhe pagesa e ndihmësve ligjorë të gjykatave administrative. Në dispozitën kalimtare të ligjit nr. 39/2017, neni 9, përcaktohej se ndihmësit ligjorë do të qëndronin në detyrë në përputhje me nenin 165 të ligjit nr. 96/2016, dispozitë që parashikon se kategoria e ndihmësve ligjorë vazhdon të qëndrojë përkohësisht në detyrë, në përputhje me parashikimet ligjore, përpara hyrjes në fuqi të ligjit dhe ata ndihmës ligjorë që kanë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar kanë të drejtë të emërohen në një pozicion si nëpunës civilë gjyqësorë.

3. Referuar organizimit të ri që solli kuadri ligjor, në nenin 42 të ligjit nr. 98/2016 u parashikua krijimi i njësive të ndihmësve ligjorë në gjykatat e shkallëve të para dhe të dyta, duke i kategorizuar ata si pjesë të shërbimit civil gjyqësor. Nisur nga ky përcaktim, KLGJ-ja, me vendimin e saj nr. 495, datë 21.10.2020, fillimisht ka ngritur njësitë e shërbimit ligjor pranë gjykatave të apelit.

4. Kërkuesit rezultojnë t’i jenë nënshtruar procesit të rivlerësimit kalimtar si subjekte *ex officio* dhe e kanë kaluar me sukses atë. Rezulton se kërkuesja Majlinda Miska i është drejtuar KLGJ-së me kërkesë për t’u pranuar si nëpunëse civile në pozicionin e përhershëm të ndihmësit ligjor pranë Gjykatës Administrative të Apelit, në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 98/2016 dhe me vendimin nr. 497, datë 13.9.2024 të KLGJ-së ajo është caktuar ndihmëse ligjore me status nëpunësi civil. Edhe për sa i përket kërkuesit tjetër Jurgen Selimi, ai rezulton të ketë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar dhe i është drejtuar me kërkesë KLGJ-së për t’u pranuar si nëpunës civil në pozicionin e përhershëm të ndihmësit ligjor pranë Gjykatës Administrative të Apelit. KLGJ-ja, me vendimin nr. 8, datë 15.1.2025, e ka caktuar atë ndihmës ligjor me status nëpunësi civil (depozituar në datën 30.4.2025 me parashtrimet).

5. Për sa i përket trajtimit financiar që kanë përfutur kërkuesit, në periudhën nga hyrja në fuqi e ligjit nr. 98/2016 dhe deri në caktimin me vendim të KLGJ-së në një pozicion si ndihmës ligjor në shërbimin civil gjyqësor, ata, referuar akteve bashkëlidhur kërkesës, konkretisht vërtetimit të pagës lëshuar nga kryetari i Gjykatës Administrative të Apelit, rezulton se kanë përfutur pagë të barabartë me 75% të pagës së gjyqtarit deri në pranimin në shërbimin civil. Po kështu, rezulton se për shkak të vënies në lëvizje të një procesi gjyqësor të përmbyllur në Gjykatën e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, nga kërkuesit dhe persona të së njëjtës kategori, kjo masë është zbatuar mbi pagat e ndryshuara të gjyqtarëve, në zbatim të vendimit nr. 34, datë 10.4.2017, të Gjykatës Kushtetuese (*vendimi nr. 34/2017*) nga 1 janari 2019 e në vijim mbi ta.

6. Me caktimin në një pozicion si ndihmës ligjor në shërbimin civil gjyqësor gjen zbatim neni 64, pika 6, fjalia e dytë, i ligjit nr. 98/2016, që parashikon: “*Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri.*”. Për rrjedhojë, duke pretenduar se parashikimi i kësaj dispozite sjell pasoja negative në të drejtat e tyre, për shkak se ata trajtohen me një pagë më të ulët se ajo që kanë përfutur deri në caktimin në këtë pozicion, në datën 13.1.2025, kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual për shfuqizimin e fjalisë së dytë të pikës 6 të nenit 64 të ligjit nr. 98/2016, si e papajtueshme me Kushtetutën. Kolegji i Gjykatës në datën 7.3.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila në datën 27.3.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. **Kërkuesit**, në mënyrë të përmblodhur, kanë pretenduar:

7.1. *Kërkuesit legjitimohen racione personae*, për shkak se kërkuesi Jurgen Selimi është pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor me vendimin nr. 8, datë 15.1.2025 të KLGJ-së. Për sa u takon pretendimeve lidhur me moslegjitimimin *racione personae* të kërkueses Majlinda Miska, rezulton se pretendimet e subjektit të interesuar nuk janë ngritur në nivel kushtetues, pasi fakti i antikushtetutshmërisë së normës së kundërshtuar edhe për subjekte të tjera, nuk eliminon cenimin kushtetues ndaj vetë atyre.

7.2. *Cenimin e parimit të sigurisë juridike* të lidhur me të drejtën për punë, pasi pas fillimit të zbatimit të dispozitave të ligjit nr. 98/2016, që rregullojnë pagën e strukturës së ndihmës ligjor, konstatohet se zbatimi i nenit 64, pika 6, fjalia 2, në të cilën përcaktohet se “*ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri*”, ka sjellë një ndryshim rrënjësor në trajtimin financiar që ndihmës ligjorë kanë pasur sipas parashikimeve të ligjit nr. 49/2012, në të cilin sanksionohet e drejta e përfitimit të pagës në masën 75% të pagës së gjyqtarit në gjykatën që ata ofronin shërbim. Kjo normë ligjore, pavarësisht se e ka rritur rolin e ndihmës ligjor në gjykata, ajo dukshëm ka sjellë përkeqësim të situatës financiare në kategorinë e ndihmës ligjor, i cili ushtron funksionin e tij pranë njësisë së shërbimit ligjor në gjykatat përkatëse, në rastin konkret pranë Gjykatës Administrative të Apelit, duke iu ulur efektivisht pagën në masën më shumë se 1/3 e vlerës së asaj që përfitonin.

Për sa u takon pretendimeve të subjekteve të interesuara, ato rezultojnë kontradiktore dhe të pabazuara, pasi është e pakuptueshme sesi kërkohet të arrihet konsolidimi i administratës gjyqësore duke ulur pagat me afërsisht 1/3 e vlerës, ndërkohë që rriten përgjegjësitë dhe kjo kategori kalohet edhe në veting njësoj si magjistratët. Lidhur me parashtrimet se ata nuk kanë qenë kurrë subjekt i pagës së pretenduar, ky pretendim hidhet poshtë nga vërtetimet e pagës të dorëzuara si prova nga kërkuesit, si një e drejtë e fituar edhe në bazë të vendimeve gjyqësore të cilat janë konfirmuar edhe nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, ku përcaktohet pagesa me 75% të pagës së gjyqtarit nga data 1 janar 2019 e deri në pranimin në shërbimin civil. Po ashtu, subjektet e interesuara nuk kanë arritur të shpjegojnë se cila ishte nevoja e uljes së pagave dhe barazimit të tyre me administratën publike.

7.3. *Cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit* të lidhur me të drejtën për punë, pasi trajtimi i këtyre strukturave është i ekspozuar dukshëm ndaj elementeve të diskriminimit, në raport me kategorinë e këshilltarëve ligjorë (në Gjykatë ose në Gjykatë të Lartë), që ligjvënësi e ka trajtuar në mënyrë të diferencuar, pavarësisht se në thelb kryejnë të njëjtat detyra. Ndihmësit ligjorë, jo vetëm ata që kanë qenë në detyrë, por edhe ata që emërohen sipas ligjit nr. 98/2016, trajtohen si nëpunës civilë dhe jo si kategoria e këshilltarëve ligjorë. Pikërisht norma e kundërshtuar ka sjellë pabarazi dhe përkeqësim të situatës financiare të tyre, duke iu ulur pagesën. Gjithashtu, kërkuesit parashtrojnë edhe faktin se ligjvënësi i barazon detyrimet e ndihmës ligjor me ato të magjistratit, si papajtueshmëria, kufizimet në detyrë dhe konflikti i interesave dhe rrjedhimisht ndaj tyre zbatohen edhe të njëjtat masa disiplinore.

8. ***Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave***, në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar të njëjtat argumente, si vijon:

8.1. *Për legjitimimin racione personae të kërkuesve*, rezulton se në rastin e kërkuesit Jurgen Selimi nuk ka një vendim të KLGJ-së që ta ketë pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor, për pasojë nuk legjitimohet *racione personae* në paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Edhe në rastin e kërkueses tjetër vlerësohet se ajo nuk legjitimohet, për sa kohë që dispozita e kundërshtuar shtrihet edhe për ndihmësit e tjerë ligjorë.

8.2. *Për pretendimin e cenimit të parimit të sigurisë juridike*, kërkuesit për këtë pretendim kërkojnë një të drejtë lidhur me mënyrën e pagesës, të cilën ligjërisht nuk e gëzojnë, për shkak se ka përfunduar në vitin 2017 me parashikimet e ligjit nr. 39/2017, ndërkohë që ndryshimet në masën e pagesës së gjyqtarëve kanë filluar në 1 janar të vitit 2019, pra rreth 2 vjet pasi kjo e drejtë ishte shfuqizuar me ligj. Në këtë kontekst, kërkuesit nuk mund të përfitojnë një të drejtë që nuk ishte vënë në zbatim asnjëherë për ta. Gjithashtu, mënyra e pagesës aktuale është proporcionale lidhur edhe me statusin që ata gëzojnë aktualisht si nëpunës civilë gjyqësorë dhe forcimin e rolit të kësaj trupe. Po ashtu, rezulton se ndryshimi ka qenë i nevojshëm në kuadër të krijimit të një

trupe të standardizuar dhe profesionale, për të unifikuar trajtimin financiar të administratës civile dhe asaj gjyqësore. Për sa i takon përshtatshmërisë, ndihmësit ligjorë fitojnë pagesën e drejtorit të drejtorisë në ministri, i cili është një funksion i lartë në administratë dhe në përfundim, për sa i përket ashpërsisë së masës, nuk rezulton që ajo të ketë një efekt prapaveprues ndëshkues dhe nuk cenon të ardhura të fituara më parë.

8.3. *Për pretendimin e cenimit të parimit të barazisë përpara ligjit*, ai nuk rezulton të jetë i bazuar, për shkak se nuk plotësohet kriteri thelbësor që përcakton cenimin e kësaj të drejte, fakti që nuk kemi të bëjmë me kategori të njëjta të cilat kanë trajtime të ndryshme, por me kategori të ndryshme. Ky konkluzion mbështetet nga kriteret e pranimit dhe detyrat funksionale, të cilat janë të ndryshme në të dyja rastet, ku në rastin e këshilltarëve ligjorë kriteret e pranimit janë më të forta, ndërkohë që edhe detyrat e kryera janë më të shumta dhe më të vështira për sa u takon këshilltarëve në raport me ndihmësit ligjorë.

9. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar, si vijon:

9.1. Ligji nr. 98/2016 është miratuar nga Kuvendi, në cilësinë e organit të ngarkuar me Kushtetutë, si rezultat i veprimtarisë së Komisionit të Posaçëm Parlamentar për Reformën në Sistemin e Drejtësisë, ndërkohë që KLGJ-ja është organi i ngarkuar për të siguruar pavarësinë, përgjegjshmërinë dhe mbarëvajtjen e pushtetit gjyqësor. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, si dhe faktin se KLGJ-ja ka për kompetencë të paraqesë nisma për ndryshime në legjislacionin e fushës, kjo e fundit i ka propozuar tashmë Ministrisë së Drejtësisë dhe Kuvendit disa ndryshime në ligjin nr. 98/2016, ndër të tjera, edhe trajtimin financiar të ndihmësve ligjorë. Konkretisht, propozimi konsiston në saktësimin dhe plotësimin e kriterëve për pagën referuese, masën e pagës dhe përshkallëzimin e pagës që përfitojnë ata sipas shkallës ku ushtrojnë funksionin. Në këtë aspekt, duke qenë kjo çështje jashtë kompetencave të saj, ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për sa i takon KLGJ-së si subjekt i interesuar.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkesësve

10. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

11. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka prapësuar se ligji nr. 98/2016 është miratuar nga Kuvendi, në cilësinë e organit të ngarkuar me Kushtetutë, si rezultat i veprimtarisë së Komisionit të Posaçëm Parlamentar për Reformën në Sistemin e Drejtësisë, ndërkohë që KLGJ-ja është organi i ngarkuar për të siguruar pavarësinë, përgjegjshmërinë dhe mbarëvajtjen e pushtetit gjyqësor. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, si dhe faktin se KLGJ-ja ka për kompetencë të paraqesë nisma për ndryshime në legjislacionin e fushës, kjo e fundit i ka propozuar tashmë Ministrisë së Drejtësisë dhe Kuvendit disa ndryshime në ligjin nr. 98/2016, ndër të tjera, edhe trajtimin financiar të ndihmësve ligjorë. Konkretisht, propozimi konsiston në saktësimin dhe plotësimin e kriterëve për pagën referuese, masën e pagës dhe përshkallëzimin e pagës që përfitojnë ata sipas shkallës ku ushtrojnë funksionin. Në këtë aspekt, duke qenë kjo çështje jashtë kompetencave të saj, ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për sa i takon KLGJ-së si subjekt i interesuar.

12. Lidhur me këto prapësime, Gjykata evidenton faktin se KLGJ-ja është thirrur në këtë gjykim si subjekt i interesuar referuar përcaktimeve të nenit 39 të Ligjit Organik të Gjykatës, në cilësinë e organit të emërtesës së kërkuësve, si dhe për shkak të detyrave të saj në propozimin e instrumenteve rregullatore lidhur me pozicionin e punës së kërkuësve.

13. Për sa i takon legjitimitimit të kërkuësve, Gjykata ka pohuar se bazuar në nenet 49, pika 3, shkronja “e” dhe 71, pika 2, të Ligjit Organik të Gjykatës, objekt i ankimit kushtetues individual, krahas vendimit gjyqësor, mund të jetë edhe ligji ose akti normativ. Në këto raste, nisur nga përmbajtja e normave kushtetuese dhe atyre ligjore, kërkuesi legjitimohet nëse plotësohen bashkërisht këto kritere: i. legjitimitimi *ratione personae*, në kuptimin që individi provon se është bartës i së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar, si dhe provon interesin në lidhje me çështjen, pra cenimin e drejtpërdrejtë dhe real të së drejtës kushtetuese; ii. *shterimi i mjeteve juridike efektive* për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar ose individi provon se akti i kundërshtuar është drejtpërdrejt i zbatueshëm; iii. *legjitimitimi ratione temporis*, në kuptimin që individi ka paraqitur ankim brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit; iv. legjitimitimi *ratione materiae*, në kuptimin që individi provon se pretendimet e ngritura janë të tilla që bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues, pra të drejtat dhe liritë themelore, që pretendohen se janë cenuar, janë të garantuara në Kushtetutë, si dhe shqyrtimi kushtetues i çështjes mund të rivendosë të drejtën kushtetuese të shkelur (*shih vendimet nr. 4, datë 21.2.2022; nr. 31, datë 4.10.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Për legjitimitimin *ratione personae* të kërkuësve, subjektet e interesuara kanë pretenduar se në rastin e kërkuësit Jurgen Selimi nuk ka një vendim të KLGJ-së që ta ketë pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor, për pasojë nuk legjitimohet *ratione personae* në paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Edhe në rastin e kërkuësës tjetër vlerësohet se ajo nuk legjitimohet, për sa kohë që dispozita e kundërshtuar shtrihet edhe për ndihmësit e tjerë ligjorë, të cilët janë emëruar pas ndryshimeve ligjore dhe që nuk janë subjekt i ligjit të vjetër.

15. Lidhur me pretendimin për moslegjitimitimin e kërkuësit Jurgen Selimi, është prapësuar nga vetë kërkuesi se këto argumente të subjekteve të interesuara nuk qëndrojnë, për shkak se ai është pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor me vendimin nr. 8, datë 15.1.2025 të KLGJ-së. Për sa u takon pretendimeve lidhur me moslegjitimitimin *ratione personae* të kërkuësës Majlinda Miska, rezulton se pretendimet e subjektit të interesuar nuk janë ngritur në nivel kushtetues, pasi fakti i veprimit të normës ligjore të kundërshtuar për antikushtetutshmëri edhe ndaj subjekteve të tjera që ndodhen në pozita të ngjashme, nuk eliminon antikushtetutshmërinë e normës, nëse Gjykata do e konstatojë atë të tillë.

16. Në këndvështrim të legjitimitimit *ratione personae*, nga aktet bashkëlidhur kërkesës Gjykata evidenton se kërkuësit janë ndihmës ligjorë në detyrë, të cilët kanë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar, duke përfutur kështu të drejtën për t’u pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjorë, referuar përcaktimeve të nenit 165 të ligjit nr. 96/2016, si dhe ligjit nr. 98/2016. Për kërkuësit rezulton që me vendimet e KLGJ-së për pranimin në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjorë pranë Gjykatës Administrative të Apelit, këta kërkuës janë bërë subjekte të përcaktimeve të nenit 64, pika 6, fjalë e dytë, të ligjit nr. 98/2016, ku në rastin e kërkuësit Jurgen Selimi vendimi i KLGJ-së nr. 8 është marrë në datën 15.1.2025 dhe është depozituar bashkë me parashtimet e dorëzuara në datën 30.4.2025. Në lidhje me pretendimet e ngritura për kërkuësen tjetër Majlinda Miska, Gjykata vëren se fakti që subjekte të dispozitës së kundërshtuar mund të jenë edhe subjekte të tjera, të cilat janë emëruar pas ndryshimeve ligjore dhe që nuk janë subjekte të ligjit të vjetër, nuk eliminon cenimin kushtetues të pretenduar nga kërkuësit. Për rrjedhojë, në rastin konkret Gjykata vlerëson se kërkuësit legjitimohen *ratione personae*, pasi provojnë interesin e drejtë, pra provojnë se janë viktimat të shkeljes së pretenduar.

17. Për sa i përket kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, kërkuesi duhet t’i ketë përdorur të gjitha mjetet juridike në dispozicion për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese që cenon ligji i kundërshtuar jo vetëm formalisht, por edhe në kuptimin substancial. Si rregull, ligji zbatohet përmes akteve të organeve publike ose vendimeve gjyqësore, prandaj individi duhet, së pari, t’i kundërshtojë ato para gjykatave kompetente, duke shteruar të gjitha mjetet juridike

që parashikon sistemi ynë juridik. Kjo ka rëndësi edhe për të provuar se kërkuesi është prekur personalisht, drejtpërdrejt dhe realisht. Megjithatë, ligji ka parashikuar edhe rastet kur përmbushja e këtij kriteri është e pamundur (legjislacioni nuk parashikon mjete juridike ose ato janë joefektive). Meqenëse mjete juridik mund të jetë i ndryshëm, në varësi të llojit të ankimit, efektiviteti i tij vlerësohet jo thjesht nga fakti që është parashikuar me ligj, por edhe nga zbatueshmëria e tij (*shih vendimin nr. 31, datë 4.10.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Lidhur me këtë kriter, rezulton se dispozita e kundërshtuar nuk parashikon nxjerrjen e akteve nënligjore të nevojshme për zbatimin e saj, por është drejtpërdrejt e zbatueshme që prej momentit të miratimit të vendimit të KLGJ-së për pranimin e kërkuesve si nëpunës civilë në detyrën e ndihmësit ligjor. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se kërkuesit nuk kanë mjete të tjera në dispozicion për të shteruar përveç paraqitjes së kërkesës për kontrollin e pajtueshmërisë së normës ligjore me Kushtetutën, pra paraqitjes së ankimit kushtetues individual për rivendosjen e së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar.

19. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 50, pika 4, të Ligjit Organik të Gjykatës, kërkesa duhet të paraqitet brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit. Gjykata ka pohuar se në rastin e ankimit kushtetues individual, konstatimi i cenimit, si rregull, nuk përkon me çastin e hyrjes në fuqi të ligjit ose aktit normativ. Në këto raste afati ligjor llogaritet nga çasti kur akti fillon të prodhojë efekte për kërkuesin ose, thënë ndryshe, kur ndaj tij zbatohet ligji ose akti normativ (*shih vendimin nr. 31, datë 4.10.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Lidhur me këtë kriter, Gjykata konstaton se ligji nr. 98/2016, që parashikon rregullin e kundërshtuar për formulën e pagës për ndihmësit ligjorë të gjykatave, është miratuar në datën 6.10.2016 dhe ka hyrë në fuqi në datën 22.11.2016. Sipas kërkuesve, afati ligjor 4-mujor duhet të llogaritet nga momenti kur kjo dispozitë është bërë e zbatueshme ndaj tyre, përmes miratimit të vendimit të KLGJ-së për pranimin në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjorë pranë Gjykatës Administrative të Apelit.

21. Për sa më sipër, në drejtim të përcaktimit të momentit nga i cili fillon llogaritja e afatit ligjor për kundërshtimin e normës ligjore, Gjykata vlerëson t'i referohet momentit të cenimit të lidhur me ardhjen e pasojës, që është pranimi në shërbimin civil respektivisht me vendimet e KLGJ-së, nr. 497, datë 13.9.2024 për kërkuesen Majlinda Miska dhe nr. 8, datë 15.1.2025 për kërkuesin Jurgen Selimi. Për rrjedhojë, duke qenë se kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës në datën 13.1.2025, ata legjitimohen *ratione temporis*.

22. Për sa i përket kriterit të legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata evidenton se kërkuesit kanë pretenduar se nga mënyra e re e pagesës e vendosur prej aktit të kundërshtuar u është cenuar *parimi i sigurisë juridike*, ai i barazisë para ligjit dhe mosdiskriminimit të lidhura me të drejtën për punë.

23. Kërkuesit kanë pretenduar cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit të lidhur me të drejtën për punë, pasi trajtimi i këtyre strukturave është i ekspozuar dukshëm ndaj elementeve të diskriminimit, në raport me kategorinë e këshilltarëve ligjorë (në Gjykatë ose në Gjykatë të Lartë), që ligjvënësi e ka trajtuar në mënyrë të diferencuar. Sipas tyre, ndihmësit ligjorë, jo vetëm ata që kanë qenë në detyrë, por edhe ata që emërohen sipas ligjit nr. 98/2016, trajtohen si nëpunës civilë dhe jo si kategoria e këshilltarëve ligjorë. Pikërisht norma e kundërshtuar ka sjellë pabarazi dhe përkeqësim të situatës financiare të tyre, duke iu ulur pagesën. Gjithashtu, kërkuesit parashitrojnë edhe faktin se ligjvënësi i barazon detyrimet e ndihmësit ligjor me ato të magjistratit, të tilla si papajtueshmëria, kufizimet në detyrë dhe konflikti i interesave dhe rrjedhimisht ndaj tyre zbatohen edhe të njëjtat masa disiplinore.

24. Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë prapësuar se ky pretendim i kërkuesve nuk rezulton të jetë i bazuar, për shkak se nuk plotësohet kriteri thelbësor që përcakton cenimin e kësaj të drejte, fakti që nuk kemi të bëjmë me kategori të njëjta të cilat kanë trajtime të ndryshme, por me kategori të ndryshme. Ky konkluzion mbështetet nga kriteret e pranimit dhe detyrat funksionale, të cilat janë të ndryshme në të dyja rastet, ku në rastin e këshilltarëve ligjorë kriteret e pranimit janë më të forta, ndërkohë që edhe detyrat e kryera janë më të shumta dhe më të vështira për sa u takon këshilltarëve në raport me ndihmësit ligjorë.

25. Gjykata në jurisprudencën e saj, për nenin 18 të Kushtetutës, ka pohuar se barazia në ligj dhe përpara ligjit kërkon zgjidhje të njëjta për individë në kushte të njëjta ose zgjidhje të ndryshme për individë në kushte objektivisht të ndryshme (*shih vendimet nr. 27, datë 29.6.2021; nr. 10, datë 29.2.2016; nr. 48, datë 15.11.2013, të Gjykatës Kushtetuese*). Parimi i barazisë përpara ligjit nuk e ndalon trajtimin e diferencuar të të njëjtëve ose trajtimin e njëjtë të të ndryshmëve, por me rëndësi përcaktuese është të vlerësohet nëse trajtimi është i përligjur dhe për një arsye objektive. Ky vlerësim duhet të marrë në konsideratë qëllimet dhe efektet e masave të marra, si dhe arsyeshmërinë e përshtatshmërinë e mjetit të zgjedhur. Respektimi i këtyre kushteve kërkon një analizë të kujdesshme në çdo rast konkret, duke ballafaquar interesin publik që dikton diferencimin e përligjur dhe arsyen objektive (*shih vendimet nr. 34, datë 10.4.2017; nr. 33, datë 8.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Lidhur me këtë pretendim të kërkuësve, Gjykata çmon të analizojë nëse dy kategoritë e nëpunësve, ndihmësit ligjorë në detyrë dhe këshilltarët ligjorë, janë apo jo kategori të njëjta për sa u takon detyrave, për rrjedhojë trajtimi i ndryshëm financiar i tyre e cenon këtë parim apo jo.

27. Fillimisht, Gjykata mban në konsideratë se njësi të këshillimit ligjor sipas legjislacionit në fuqi kanë vetëm tre organe, Gjykata, Gjykata e Lartë dhe Prokuroria e Përgjithshme (sipas ndryshimeve që i janë bërë ligjit nr. 97, datë 6.10.2016, “Për organizimin dhe funksionimin e Prokurorisë në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar në vitin 2021). Pra, njësitë e këshillimit ligjor ligjvënësi i ka rezervuar për dy gjykatat më të larta nga pikëpamja hierarkike dhe për prokurorinë më e lartë të juridiksionit të zakonshëm, çka nënkupton se kemi të bëjmë me njësi të specializuara, të cilat u përgjigjen kompetencave, detyrave të këtyre organeve, si dhe në veçanti shkallës hierarkike. Duke marrë në analizë kompetencat dhe detyrat e këtyre njësive, Gjykata konstaton se kompetencat e njësive të këshillimit ligjor janë më të gjera se ato të ndihmësve ligjorë, duke ofruar një ekspertizë më të thelluar. Gjithashtu, numri i këshilltarëve është më i kufizuar, e për më tepër edhe kompleksiteti i punës së këshilltarëve ligjorë, për shkak të juridiksionit dhe shkallës hierarkike që ato institucione kanë, është shumë më kompleks. Po ashtu, Gjykata vëren se edhe kriteret e punësimit për të dyja kategoritë janë të ndryshme, ku ato për këshilltarë ligjorë rezultojnë kriterë shumë më të forta nga pikëpamja cilësore. Ndër të tjera, Gjykata evidenton se këshilltarët ligjorë në këto institucione nuk funksionojnë sipas ligjit për shërbimin civil, por me ligjet organike të funksionimit të institucioneve ku bëjnë pjesë, për rrjedhojë nuk mund të kushtëzohen nga kufizimet në trajtimin financiar që vendos ai ligj. Në këtë optikë, Gjykata vëren se është pikërisht kompleksiteti i detyrave dhe kompetencave të këtyre njësive, si dhe procedura e punësimit të tyre që i ka vendosur ato në një pozitë dhe trajtim të ndryshëm financiar nga ndihmësit ligjorë të gjykatave të faktit.

28. Referuar standardeve të mësipërme kushtetuese, Gjykata vëren se për sa kohë që nuk gjendemi përpara dy kategorive të njëjta të nëpunësve, të cilat kanë trajtim të ndryshëm, por përpara dy kategorive të ndryshme, të cilat trajtohen në raport me rëndësinë dhe kompleksitetin e detyrave që kryejnë, nuk rezultojnë që neni 64, pika 6, fjalë 2, i ligjit nr. 98/2016 të ketë cenuar parimin e barazisë përpara ligjit. Në këtë kontekst, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuësve për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit të lidhur me të drejtën për punë është haptazi i pabazuar.

29. Për sa i takon pretendimit tjetër të kërkuësve, atij që lidhet me cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë, Gjykata do ta shqyrtojë në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë

30. Kërkuësit kanë pretenduar cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë, pasi pas fillimit të zbatimit të dispozitave të ligjit nr. 98/2016, që rregullojnë pagën e strukturës së ndihmës ligjor, konstatohet se zbatimi i nenit 64, pika 6, fjalë 2, në të cilin përcaktohet “*Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri*” ka sjellë një ndryshim rrënjësor në trajtimin financiar që ndihmësit ligjorë kanë pasur sipas parashikimeve të ligjit nr. 49/2012, në të cilin sanksionohej e drejta e përfitimit të pagës në masën 75% të pagës së gjyqtarit në gjykatën që ata

ofronin shërbim. Kjo normë ligjore, pavarësisht se e ka rritur rolin e ndihmësit ligjor në gjykata, ajo dukshëm ka sjellë përkeqësim të situatës financiare në kategorinë e ndihmësit ligjor, i cili ushtron funksionin e tij pranë njësisë së shërbimit ligjor në gjykatat përkatëse, në rastin konkret pranë Gjykatës Administrative të Apelit, duke i ulur efektivisht pagën në masën më shumë se 1/3 e vlerës së asaj që përfitonin.

31. Gjithashtu, sipas kërkesve, pretendimet e subjekteve të interesuara, Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave, rezultojnë kontradiktore dhe të pabazuara, pasi është e pakuptueshme sesi kërkohet të arrihet konsolidimi i administratës gjyqësore duke ulur pagat me afërsisht 1/3 e vlerës, ndërkohë që rriten përgjegjësitë dhe kjo kategori kalohet edhe në veting njësoj si magjistratët. Lidhur me parashtrimet se ata nuk kanë qenë kurrë subjekt i pagës së pretenduar, ky pretendim hidhet poshtë nga vërtetimet e pagës të dorëzuara si prova nga kërkuessit, si një e drejtë e fituar edhe në bazë të vendimeve gjyqësore të cilat janë konfirmuar edhe nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, ku përcaktohet pagesa me 75% të pagës së gjyqtarit nga data 1 janar 2019 e deri në pranimin në shërbimin civil. Po ashtu, subjektet e interesuara nuk kanë arritur të shpjegojnë se cila ishte nevoja e uljes së pagave dhe barazimit të tyre me administratën publike.

32. Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë prapësuar se kërkuessit për këtë pretendim kërkojnë një të drejtë lidhur me mënyrën e pagesës, të cilën ligjërisht nuk e gëzojnë, për shkak se ka përfunduar në vitin 2017 me parashikimet e ligjit nr. 39/2017, ndërkohë që ndryshimet në masën e pagesës së gjyqtarëve kanë filluar në 1 janar të vitit 2019, pra rreth 2 vjet pasi kjo e drejtë ishte shfuqizuar me ligj. Në këtë kontekst, kërkuessit nuk mund të përfitojnë një të drejtë që nuk ishte vënë në zbatim asnjëherë për ta. Gjithashtu, mënyra e pagesës aktuale është proporcionale lidhur edhe me statusin që ata gëzojnë aktualisht si nëpunës civilë gjyqësorë dhe forcimin e rolit të kësaj trupe. Po ashtu, rezulton se ndryshimi ka qenë i nevojshëm në kuadër të krijimit të një trupe të standardizuar dhe profesionale. Ndryshimi ka qenë i domosdoshëm për të unifikuar trajtimin financiar të administratës civile dhe asaj gjyqësore. Për sa i takon përshtatshmërisë, ndihmësit ligjorë fitojnë pagesën e drejtorit të drejtorisë në ministri, i cili është një funksion i lartë në administratë dhe në përfundim, për sa i përket ashpërsisë së masës, nuk rezulton që ajo të ketë një efekt prapaveprues ndëshkues dhe nuk cenon të ardhura të fituara më parë.

33. KLGJ-ja, në cilësinë e subjektit të interesuar, nga ana e saj nuk ka mbajtur qëndrim për themelin e çështjes, por ka parashtruar se i ka propozuar tashmë Ministrisë së Drejtësisë dhe Kuvendit disa ndryshime në ligjin nr. 98/2016, ndër të tjera edhe trajtimin financiar të ndihmësve ligjorë. Konkretisht, propozimi konsiston në saktësimin dhe plotësimin e kriterëve për pagën referuese, masën e pagës dhe përshkallëzimin e pagës që përfitojnë ata sipas shkallës ku ushtrojnë funksionin. Në këtë aspekt, duke qenë kjo çështje jashtë kompetencave të saj, ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për sa i takon KLGJ-së si subjekt i interesuar.

34. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se siguria juridike përbën aspekt të parimit të shtetit të së drejtës, të sanksionuar në nenin 4 të Kushtetutës. Siguria juridike presupozon, veç të tjerash, besueshmërinë e qytetarëve të shteti dhe pandryshueshmërinë e ligjit për marrëdhëniet e rregulluara. Besueshmëria ka të bëjë me bindjen e individit se nuk duhet të shqetësohet vazhdimisht ose të jetojë me frikë për ndryshueshmërinë dhe pasojat negative të akteve juridike, të cilat mund të cenojnë të drejtat e tij dhe të përkeqësojnë një gjendje të vendosur me akte të mëparshme. Ligji duhet të ofrojë siguri dhe vijimësi, me qëllim që individët të mund të kryejnë veprimet në mënyrën e duhur. Si rregull, nuk mund të mohohen interesa dhe pritshmëri të ligjshme të qytetarëve nga ndryshimet në legjislacion. Shteti duhet të synojë të ndryshojë një situatë të rregulluar më parë vetëm nëse ndryshimi sjell pasoja pozitive (*shih vendimet nr. 1, datë 16.1.2017; nr. 33, datë 24.6.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

35. Sipas nenit 49, pika 1, të Kushtetutës, secili ka të drejtë të fitojë mjetet e jetesës së tij me punë të ligjshme, që ka zgjedhur ose pranuar vetë dhe ai është i lirë të zgjedhë profesionin, vendin e punës, si dhe sistemin e kualifikimit të vet profesional. Në këtë drejtim, Gjykata në jurisprudencën kushtetuese ka theksuar se kjo e drejtë përfshin zgjedhjen e profesionit, vendit të

punës, si dhe sistemit të kualifikimit profesional, me qëllim sigurimin e mjeteve të jetesës në mënyrë të ligjshme (*shih vendimet nr. 1, datë 25.1.2024; nr. 17, datë 23.3.2023; nr. 9, datë 23.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Lidhur me pretendimin e kërkuësve për dispozitën e kundërshtuar, Gjykata vlerëson të analizojë nëse ajo shkel parimin e sigurisë juridike lidhur me uljen e pagesës së kategorisë të ndihmësve ligjorë në detyrë në raport me të drejtën e tyre për punë, si dhe nëse kjo pritshmëri është e bazuar ose jo në ligj.

37. Duke u kthyer te çështja konkrete, Gjykata vëren se me hyrjen në fuqi të ligjit nr. 49/2012 u parashikua, ndër të tjera, edhe një strukturë e posaçme ndihmëse, e cila do të funksiononte vetëm për gjykatat administrative, ajo e ndihmësit ligjor. Në vitin 2016, me hyrjen në fuqi të ligjeve të reja të paketës së reformës në drejtësi, konkretisht ligjet nr. 96/2016 dhe nr. 98/2016, legjislatori parashikoi ngritjen e njësive të ndihmësve ligjorë jo vetëm për gjykatat administrative, por për të gjitha gjykatat e faktit, fillimisht vetëm në shkallë të dytë, duke i kategorizuar ata si nëpunës civilë gjyqësorë, me të gjitha të drejtat dhe detyrimet që mbart pranimi në shërbimin civil. Në kuadër të ndryshimeve të sjella nga paketa e ligjeve të reformës në drejtësi, ndryshime në vitin 2017 pësoi edhe ligji nr. 49/2012, të cilit iu ndryshuan dhe shfuqizuan disa dispozita me ligjin nr. 39/2017. Konkretisht, nëpërmjet këtij ligji u bë shfuqizimi i dispozitave 6, 6/1, 6/2, 6/3, 6/4 dhe 6/5 të ligjit nr. 49/2012, ku përcaktoheshin kompetencat, kriteret për emërimin dhe pagesa e ndihmësve ligjorë të gjykatave administrative. Gjithashtu, në nenin 9 “*Dispozitë kalimtare*” të ligjit nr. 39/2017 u përcaktua se ndihmësit ligjorë do të qëndronin në detyrë në përputhje me nenin 165 “*Dispozitë kalimtare lidhur me ndihmësit ligjorë, këshilltarët e gjyqtarëve dhe inspektorët jomagjistratë*” të ligjit nr. 96/2016. Neni 165 i ligjit nr. 96/2016 ka përcaktuar se kategoria e ndihmësve ligjorë, të cilët rezultonin në detyrë në gjykatat administrative ose në Prokurorinë e Përgjithshme, pasi edhe ky organ ka pasur ndihmës ligjorë, do të vazhdonin të qëndronin përkohësisht në detyrë, në përputhje me parashikimet ligjore, përpara hyrjes në fuqi të ligjit, si dhe ata ndihmës ligjorë që do të kalonin me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar dhe nuk ndiqnin karrierën e magjistratit, do të kishin të drejtë të emëroheshin në një pozicion si nëpunës civilë gjyqësorë.

38. Ligji nr. 98/2016, nga ana tjetër, në nenin 42 të tij, parashikon krijimin e njësive të ndihmësve ligjorë në gjykatat e shkallëve të para (sipas ndryshimeve me ligjin nr. 46, datë 23.3.2021, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 98/2016, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”) dhe të dyta të juridiksionit administrativ dhe të përgjithshëm, duke i kategorizuar ata si pjesë të shërbimit civil gjyqësor.

39. Gjykata konstaton se gjatë gjithë periudhës para kalimit të procesit të rivlerësimit kalimtar dhe caktimit në një pozicion në shërbimin civil gjyqësor, ndihmësit ligjorë në detyrë janë paguar referuar përcaktimeve në fuqi në momentin e emërimit, me 75% të pagës së gjyqtarit, ndërkohë që si pasojë e proceseve të ndryshme gjyqësore të iniciuara prej tyre, përfshirë edhe rastin e kërkuësve, nga data 1.1.2019 paga e tyre është përshtatur me pagat e gjyqtarëve të ndryshuara sipas vendimit të Gjykatës nr. 34/2017. Ndërkohë që, referuar nenit 64, pika 6, fjalía e dytë, të ligjit nr. 98/2016, pas pranimit/caktimit në një pozicion si ndihmës ligjorë në shërbimin civil gjyqësor, ata do të paguheshin me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri, kategoria II-1 dhe pagë bruto 155.000 lekë, çka, nga ana e kërkuësve, është pretenduar si një përkeqësim i të drejtave të fituara prej tyre lidhur me masën e pagës, e cila pëson ulje faktike me rreth 1/3 e vlerës së pagës që ata përfitonin.

40. Duke u nisur nga sa më sipër, në këndvështrim historik të situatës ligjore, Gjykata fillimisht mban parasysh se ndihmësit ligjorë ishin një strukturë e posaçme, me një pozicion ligjor *sui generis*, që u përkiste vetëm gjykatave administrative dhe që me hyrjen në fuqi të ligjeve të paketës së reformës në drejtësi u vlerësua që të shkrihej. Pozita ligjore e ndihmësve ligjorë pranë gjykatave administrative u rregullua në mënyrë të detajuar nga ligji nr. 100/2014, veçanërisht nenet 6/1-6/5 të tij. Pozita e ndihmësve ligjorë pranë gjykatave administrative, sipas ligjit nr. 49/2012, ngjasonte me atë të ndihmësve ligjorë sipas neneve 20 e 21 të ligjit nr. 8588, datë 15.3.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë të Republikës së

Shqipërisë”, të ndryshuar. Për ndihmësit ligjorë në Gjykatën e Lartë kjo e fundit ka dhënë edhe vendimin unifikues nr. 5, datë 22.1.2007, nëpërmjet të cilit ka trajtuar specifikat dhe veçoritë e marrëdhënies së punësimit me afat të një funksionari publik, referuar neneve 20 e 21 të Ligjit Organik të Gjykatës.

41. Nga ana tjetër, ligji nr. 98/2016, në nenin 42 të tij, parashikon tashmë ngritjen e njësive të shërbimit ligjor në të gjitha gjykatat e shkallës së parë dhe të dytë, por ndryshe nga më parë nën formatin dhe garancitë e ligjit për nëpunësit civil. Pra, ligjvënësi në kuadër të reformës në drejtësi, zgjodhi që ta rregullojë më mirë pozitën ligjore të ndihmësve ligjorë në gjykatat e shkallës së parë dhe ato të apelit, duke i përfshirë ata brenda shërbimit gjyqësor civil, së bashku me garancitë që sjell një gjë e tillë (të cilat nuk njiheshin më parë), përfshirë edhe të drejtën e rikthimit në punë sipas parashikimeve të ligjit nr. 98/2016 dhe ligjit nr. 152/2013, “Për nëpunësin civil”, të ndryshuar. Kjo do të thotë se ligji i ri krijoi një korpus të detajuar normash ligjore që normojnë veprimtarinë e nëpunësve civilë gjyqësorë, ku sipas nenit 50, pika 1, shkronja “c” të ligjit nr. 98/2016, ndihmësi ligjor në gjykatën e shkallës së parë dhe gjykatën e apelit është një nga kategoritë e reja të nëpunësit civil gjyqësor.

42. Në optikë të sa më sipër, ndonëse në thelb lloji i veprimtarisë që kryenin ndihmësit ligjorë para hyrjes në fuqi të ligjit nr. 98/2016 ishte i ngjashëm me atë që kryejnë aktualisht, dallimi qëndron në mungesën e një statusi të veçantë të tyre të ngjashëm me nëpunësit civilë. Duke mbajtur parasysh këto ndryshime, vërehet se ato në thelb nuk kanë të bëjnë vetëm me pagën, por me shtrirjen e këtij shërbimi në të gjitha gjykatat e shkallëve të para dhe të dyta, kompetencat e tyre, detyrat që kryejnë, mënyrën e pranimi dhe të formimit profesional të tyre, si dhe garancitë që ofron statusi i nëpunësit civil për punonjësit e kësaj kategorie.

43. Në lidhje me masën e pagës, përfshirja e ndihmësve ligjorë si pjesë e shërbimit civil, lind nevojën e kategorizimit të pagës sipas akteve ligjore e nënligjore lidhur me pagat në të cilat referon ligji i statusit të nëpunësit civil dhe të cilat janë të unifikuara për të gjithë nëpunësit civilë sipas kategorisë ku bëjnë pjesë, qofshin këta në administratën publike, qendrore ose vendore, ashtu dhe në organet e pavarura gjyqësore ose jo. Pra, në një interpretim sistematik të dispozitave të ligjit nr. 98/2016, në kushtet kur ky ligj e kategorizon ndihmësin ligjor si nëpunës civil gjyqësor, edhe paga e tij do të kategorizohet sipas akteve që normojnë pagën sipas statusit të nëpunësit civil. Thënë kjo, dispozita e kundërshtuar është në harmoni me mënyrën e rregullimit të statusit që vetë ligji nr. 98/2016 i ka bërë kësaj kategorie.

44. Po ashtu, Gjykata konstaton se pavarësisht se situata e ndihmësve ligjorë në detyrë pranë gjykatave administrative duket si e ndryshuar dhe përkeqësuar, në fakt kemi të bëjmë me suprimimin e një pozicioni pune *sui generis* dhe krijimin po me ligj të një njësie të re, e cila tashmë shtrihet në të gjitha gjykatat e të dyja shkallëve, pra me një përcaktim të ri ligjor dhe kompetenca të mirëpërcaktuara, edhe pse nga pikëpamja nominale lloji i punës është emërtuar njësoj. Duke qenë se rregullimi i vjetër ligjor për ndihmësit ligjorë si pranë gjykatave administrative, ashtu edhe pranë Gjykatës së Lartë u zëvendësua me një rregullim tërësor të ri, që solli për këtë kategori punonjësish të drejta dhe garanci të reja, e njëkohësisht u shoqërua edhe me ndryshimin e bazës për llogaritjen e pagës, nuk evidentohet cenim i parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë. E drejta për punë në këtë rast lidhet me vullnetin e kërkuesve për të vijuar ose jo marrëdhënien e punësimit, tashmë me status si nëpunës civilë gjyqësorë, pasi pozita e mëparshme ligjore e tyre u suprimua me ligj. Në këtë kontekst, referuar dy pozitave ligjore të ndryshme, Gjykata nuk konstaton cenim të parimit të sigurisë juridike, pasi marrëdhënia juridike e punësimit nuk është e njëjtë nga pikëpamja ligjore.

45. Gjithashtu, Gjykata vlerëson të theksojë se nëpunësve civilë gjyqësorë ose ndihmësve ligjorë, sipas rregullimit ligjor në fuqi para fillimit të zbatimit të ligjit nr. 98/2016, Kushtetuta nuk u ka garantuar paprekshmërinë e pagës në të njëjtin nivel kushtetues si për gjyqtarët, konform parashikimeve të nenit 138 të Kushtetutës. Prandaj edhe në këtë këndvështrim kërkuesit nuk argumentojnë ekzistencën e ndonjë të drejte kushtetuese të cenuar drejtpërdrejt nga norma objekt ankimi kushtetues individual.

46. Gjykata evidenton, se dispozitat e ligjit nr. 98/2016 u referohen edhe ndihmësve ligjorë që do të pranohen rishtas në këtë detyrë, ndërkohë që për sa u takon atyre që ndryshimet ligjore i kapën në detyrë, siç është edhe rasti i kërkuesve, ligjvënësi nëpërmjet nenit 165 të ligjit nr. 96/2016, kishte parashikuar një garanci tjetër, siç ishte edhe mundësia për të vazhduar karrierën e magjistratit. Në rast se nuk do të ndiqej karriera e magjistratit, atëherë kësaj kategorie i garantohej një pozicion si ndihmës ligjor me status nëpunësi civil sipas ligjit nr. 98/2016, duke i siguruar në këtë mënyrë edhe të drejtën për punë, sipas statusit ligjor të ndryshuar. Në këtë kuptim, ndryshimet ligjore të sjella me ligjin nr. 98/2016 kanë ardhur si nevojë reale dhe janë bërë në interes publik, pasi bëjnë të mundur që ndihmësit ligjorë të shtrihen në të gjitha gjykatat e faktit të juridiksionit të përgjithshëm dhe atij administrativ, duke synuar lehtësimin e punës së gjyqtarëve, në një numër shumë herë më të madh nga më parë dhe njëkohësisht duke u ofruar këtyre të fundit garancitë që sjell statusi i nëpunësit civil.

47. Gjykata vëren se si pasojë e vënies në lëvizje të një procesi gjyqësor të përmbyllur në Gjykatë të Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, nga kërkuesit dhe persona të së njëjtës kategori, kjo masë është zbatuar për pagat e ndryshuara të gjyqtarëve, në zbatim të vendimit nr. 34/2017 nga 1 janari 2019 e në vijim për ta. Megjithatë, për sa i takon këtij përfitimi, Gjykata çmon se ky përfitim është bërë duke vijuar marrjen e pagës sipas regjimit kalimtar ligjor të vjetër deri në fillimin e pasojave të ligjit të ri për kërkuesit, ndaj edhe ky fakt nuk krijon pritshmëri të ligjshme për ta.

48. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesve për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë është i pabazuar, pasi dispozita është formuluar qartë dhe në harmoni me dispozitat e tjera të ligjit që normojnë kategorinë e ndihmësve ligjorë. Për sa i takon pretendimit se kjo dispozitë përkeqëson situatën e pagesës ndaj kërkuesve dhe kategorisë së ndihmësve ligjorë që ishin në detyrë në momentin e ndryshimeve në legjislacion, referuar arsytimit të mësipërm, ato janë të pabazuara, pasi parimi i sigurisë juridike nuk garanton çdo lloj pritshmërie për mosndryshim të një situate të favorshme ligjore, pasi ky parim nuk mund të prevalojë në çdo rast, e sidomos kur marrëdhënia e punësimit pëson ndryshim thelbësor. Po ashtu, Gjykata vlerëson se në rastin e kërkuesve as ligji në vetvete nuk ka krijuar pritshmëri të ligjshme, ndërkohë kur pritshmëri nuk mund të krijoheshin as nga zbatimi i përkohshëm i ligjit.

49. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimet e kërkuesve për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë janë të pabazuara, sipas arsytimit të mësipërm të vendimit, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 14.1.2026.

Shpallur më 17.2.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Marsida Xhaferllari, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Asim Vokshi